

عنوان مقاله:

رابطه سبک زندگی و تاب آوری با رضایت شغلی کارکنان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات روان شناختی، دوره 14، شماره 40 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مرضیه عابدینی - تعریف نشده

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش بررسی رابطه سبک زندگی و تاب آوری با رضایت شغلی کارکنان است. از جامعه آماری این پژوهش که مشتمل بر ۱۰۰۰ نفر می باشد با استفاده از فرمول کوکران ۲۷۷ نفر با روش نمونه گیری غیرتصادفی در دسترس به عنوان نمونه انتخاب گردید. برای اندازه گیری سبک زندگی از پرسشنامه سبک زندگی لعلی، عابدی و کجاف (۱۳۹۱)، برای سنجش تاب آوری از پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و از پرسشنامه رضایت شغلی مینه سوتا ویس، دیویس، لاندون و لافگویست (۱۹۶۷) برای بررسی میزان رضایت شغلی کارکنان استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بین سبک زندگی و تاب آوری با رضایت شغلی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد؛ همچنین بین مولفه های ورزش و تندرستی، کنترل وزن و تغذیه، پیشگیری از بیماری ها، اجتناب از داروها و مواد مخدر، پیشگیری از حوادث و سلامت محیطی با رضایت شغلی درونی رابطه مثبت و معنادار وجود به دست آمد و بین کنترل وزن و تغذیه، پیشگیری از بیماری ها، پیشگیری از حوادث و سلامت محیطی با رضایت شغلی بیرونی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین بین پذیرش مثبت و روابط ایمن، کنترل و تاثیرات معنوی با رضایت شغلی درونی و بین کنترل با رضایت شغلی بیرونی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. و با توجه به تحلیل رگرسیون نتایج نشان می دهد که ۱۸ درصد رضایت شغلی درونی و ۱۹ درصد رضایت شغلی بیرونی توسط سبک زندگی و ۱۱ درصد رضایت شغلی درونی را می توان با تاب آوری پیش بینی کرد. باید ذکر شود طی این پژوهش رابطه معناداری بین تاب آوری و رضایت شغلی بیرونی به دست نیامد.

کلمات کلیدی:

سبک زندگی، تاب آوری، رضایت شغلی، کارکنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610494>

